

Foreningen anfører endvidere, at de Krav, der hyppigt stilles til nye Varme anlæg, bevirke, at ogsaa de gældende Lovbestemmelser for Lavtryks-Kedler af *Smedejærn*, jævnlige i Praksis forekomme unødvendigt hæmmende. Der stilles i stadig større Omfang Krav om Dampkogning, Opvarmning af Vand, Desinfektion og Sterilisation. Til alle disse Formaal maa der ønskes et normalt *Arbejdstryk* paa i det mindste $0,5 \text{ kg pr. cm}^2$ — for Sterilisation endog 1 kg pr. cm^2 — medens Loven foreskriver et *Sikkerhedsstryk* af $0,5 \text{ kg pr. cm}^2$ for Kedler, der rumme over 500 Potter, hvortil svarer et normalt *Arbejdstryk* der kun er c. $0,3 \text{ kg pr. cm}^2$.

Sagen er af stor Betydning saavel for en Del private Anlæg som for de mange Sygehuse over hele Landet, hvis Anlæg ere for smaa til Højtrykskedler med en eksamineret Fyrbøder, og som nu enten maa benytte de i flere Retninger særdeles uheldige Smaakedler med mindre end 200 Potters Vandindhold eller give Afkald paa en fyldestgørende Sterilisation af Forbindsager og Spyt.

Direktøren for Arbejds- og Fabriks-tilsynet, hvis Erklæring Justitsministeriet har indhentet, har udtalt, at det maa erkendes, at de i Lov 2. April 1880 indeholdte Bestemmelser umuliggøre — eller i alt Fald gøre et væsentligt Skaar i — Anvendelsen af de hele Verden over indførte særlig af Støbejern forfærdigede Opvarmningskedler med Magasinfyring, og at de Betæneligheder, man i tidligere Tid maatte nære ved en mere udstrakt Anvendelse af Støbejern i Dampkedler, nu ere væsentligt formindskede ved de senere Aars store Fremskridt med Hensyn til Materialets Ensartethed og Kvalitet, hvorhos man i de nyere Konstruktioner maa se en større Betyggelse end i de tidligere benyttede Kedeltyper. Ligesom Direktøren herefter finder det hensigtssvarende at muliggøre Anvendelsen af Støbejern til større Kedelanlæg, saaledes anbefaler han ogsaa, at de i de nugældende Lovbestemmelser for Kedler paa over 200 Potter fastsatte Grænser for Damptrykket udvides.

Paa Grundlag af Fabriksdirektørens Indstilling er der herefter i Justitsministeriet udarbejdet ovenstaaende Forslag til Lov angaaende forandret Affattelse af § 1 i Lov Nr. 23 om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden af 24. Marts 1875, saaledes som denne Paragraf nu er affattet i Henhold til Lov Nr. 34 af 2. April 1880. De der under Punktum 2. og 3. opstillede Undtagelseskategorier sammenfattes i Forslaget under eet med Forhøjelse af det højst tilladte Tryk fra henholdsvis 10 og 7 Pd. □ " til 1 kg pr. cm^2 , medens de nærmere Regler — indenfor den ved Loven givne Ramme — for Forholdet mellem Trykkets Størrelse og Kedlens Beskaffenhed samt Fastsættelsen af de fornødne Sikkerhedsbestemmelser i øvrigt — som ved de det offentlige Tilsyn undergivne Kedler — lægges i Administrationens Hænder, idet disse Bestemmelser jevnlige maa undergaa Ændringer for at komme i Overensstemmelse med Tidens skiftende Krav.

Naar nærværende Lovforslag maatte blive gennemført, vil der da af Justitsministeriet være at udstede en Bekendtgørelse, hvorved i Detailler fastsættes de Betingelser, som Kedler i Henseende til Beskaffenhed og Indretning skulle fyldestgøre for — indenfor de ved Loven givne Grænser — at være fritagne for offentlige Tilsyn.

Det skal her kun bemærkes, at Ministeriet i denne Bekendtgørelse agter i saa stort Omfang som muligt at tage Hensyn til de i Ingeniørforeningens Henvendelse fremsatte detaillerede Forslag til Bestemmelser om Kedlernes Indretning.

Til Forklaring af de i § 1 benyttede Udtryk, der indeholde en Definition af, hvad der skal forstaaes ved en Dampkedel i Lovens Forstand, skal man sluttelig anføre, at de i Loven af 24. Marts 1875 § 1 benyttede Udtryk i ingen Henseende længere kan anses fyldestgørende, idet Tilsynsomraadet her — uden nærmere Begrebsbestemmelse — er fastsat til „Dampkedler“, der bruges enten som særskilt Dampudviklingsapparat eller til at forsyne en Dampmaskine“, hvor Vægten altsaa er lagt paa en Udvikling af Damp og ikke paa Faremomentet: det i „Dampkedlen“ tilstedeværende Damptryk.